

عنوان مقاله:

روش تدریس مبتنی بر زیبایی شناسی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی یافته های نوین یاددهی-یادگیری در دوره ابتدایی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه طاهرپور - استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران

فاطمه ناصری - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، پردیس علوم رفتاری، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران

خلاصه مقاله:

نظام تعلیم و تربیت همواره در پی روشهایی برای ارتقای کیفیت و شکوفایی اسـتعدادهای دانش آموزان هسـتند؛ اما غالباً یک منظر اساسی تربیتی در تعلیم و تربیت و مغفول مانده است و یا اهمیت کمتری به آن داده شده است و آن تدریس زیبایی شناسانه است.. تدریس مبتنی بر زیبایی شناسی در ایجاد و بارورسازی زمینه های سازندهای مانند بروز خلاقیت و نوآوری، رشد مهارتهای فکری و شناختی و پرورش و تعدیل عواطف و احساسات، ایجاد تغییرات عمیق در سـلوک فردی، رشد اخلاقی و افزایش اعتمادبه نفس تأثیر شـگرف دارد، ازاینرو مکاتب مختلف زیبایی را به منزله وسـیله ای کارآمد در توسـعه مفاهیم و معارف مختلف در جامعه دانشـته و آن را در پرورش انسان به گونه ای مناسب باهدف خود به کار گرفته اند. پژوهش حاضر با رویکردی مروری، با اسـتفاده از منابع کتابخانهای و بررسی مقالات مرتبط، به موضوع تدریس مبتنی بر زیبایی شناسی پرداخته است. بدین منظور ابتدا به بررسی تعریف مفاهیمی مانند زیبایی، زیبایی شناسی و تدریس مبتنی بر زیبایی شناسی پرداخته میشود آنگاه به بیان دیدگاه های صاحب نظران درباره تدریس زیبایی شناسی و اهداف و رویکردهای آن پرداخته میشود.

کلمات کلیدی:

تدریس، زیبایی شناسی، تدریس زیبایی شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1115711>

